

[Bertel Dahlgaard.]

Om devalueringen fremsatte det ærede medlem den påstand, at den medførte en reduktion af arbejdslønnens værdi med en trediedel, og at den betyder en ekspropriation af en trediedel af alle formuer. Som bekendt er devalueringens betydning for arbejdslønnen og for formuerne afhængig af, hvilke ændringer den medfører i kronens købeevne i forhold til varer. Der er intet menneske, der regner med en nedsættelse af kronens købeevne med blot tilnærmelsesvis en trediedel. Man kan ikke være bekendt, at sådanne udtalelser overhovedet kan fremsættes her i tinget og ovenikøbet af en mand, som har foreslået fri valutannotering, der ville have medført en betydelig større nedskæring af kronens værdi.

Det ærede medlem siger, at forbudet imod at indkassere konjunkturgevinst betyder, at når en mand, der har 30 lastbiler, nu på grund af prisstigningen kun kan købe 20 for det beløb, han får for de 30 billigere indkøbte vogne, så har man taget en trediedel af hans formue fra ham. Dersom det ærede medlem overhovedet gør forsøg på at tænke de problemer igennem, han taler om, vil det ærede medlem vide, at forholdet er det omvendte; hvis man tillod denne mand at tage genanskaffelsesværdien af de 30 biler, var det ensbetydende med, at devalueringen forærede ham værdien af de 10 biler. Forbudet mod at indkassere konjunkturgevinst hindrer ham jo ikke i i fremtiden at forhandle de nye biler med samme avance som hidtil.

Det ærede medlems påstand om, at de økonomiske sammenbrud efter forrige verdenskrig skyldtes en af den radikale regering gennemført inflation, er af samme kaliber som alle de andre. Ingen, der erindrer den forrige krigstids begivenheder, glemmer den daværende regerings fortvivlede kamp mod spekulation, inflation og gullaschmentalitet herhjemme. Men det erindres også, at den daværende regerings magt var begrænset af det daværende landstings flertal, og hvad der var afgørende for udviklingen efter krigen var, at den daværende regering efter krigens slutning berøvedes den magt, den havde besiddet gennem bemyndigelsesloven af 7. august 1914. Fra det øjeblik havde den Madsen-Mygdalske politik fat i den lange ende.

Lad mig slutte min gennemgang af det

ærede medlems meriter med at nævne, at det ærede medlem nu fremfører Schweiz som handelsfrihedens symbol. Denne bemærkning ved finanslovbehandlingen i år er typisk for det ærede medlems behandling af økonomiske problemer. I fjor var det Belgien, det ærede medlem fremdrog som det lysende eksempel for os. Belgien har i mange henseender gjort store fremskridt, men i år egnede Belgien sig ikke som eksempel for det ærede medlem, fordi Belgien i øjeblikket kæmper med en stor arbejdsløshed. I sommeren 1947 havde Belgien en arbejdsløshed på 46 000; i sommeren 1948 115 000 og i sommeren i år 215 000. Se, det er en sådan udvikling, det er vor opgave at forebygge. Men i år var det altså Schweiz, der var det store forbillede; jeg skal gerne medgive, at Schweiz og navnlig schweizisk demokrati på mange måder kan være os et forbillede, og Schweiz har jo her i Europa haft enestående chancer, således som det har ligget uberørt af krigens ødelæggelser. Men netop som eksempel på den handelsfrihed, det ærede medlem ønsker, er Schweiz uanvendeligt, da Schweiz som bekendt har omgærdet sig med toldsatser, der gennemsnitlig er omtrent dobbelt så høje som Danmarks, ligesom landet har en ikke ubetydelig told endogså på korn og andre levnedsmidler som æg og smør.

Jeg ved ikke, om det ærede medlems behandling af disse problemer falder ind under betegnelsen letfærdige eller uanstændige. Det første udtryk vil være rigtigt, hvis det ærede medlem ikke har kendskab til de pågældende kendsgerninger. Det andet udtryk er det rigtige, dersom det ærede medlem kender tingenes rette sammenhæng. I det hele taget skulle det ærede medlem ikke altid klandre forholdene i det ærede medlems eget fædreland. Det danske folk kan meget godt være tilstandene her i landet bekendt sammenlignet med tilstandene i andre europæiske lande i dag.

Den højtærede statsministers udtalelser giver mig kun anledning til ganske få bemærkninger. Som karakteristik af den politiske situation fremhævede den højtærede statsminister meget rigtigt, at når det drejer sig om at hindre en moderat konservativ politik, repræsenterer socialdemokratiet og det radikale venstre tilsammen flere stemmer her i landet end de tre andre partier. Jeg må måske tilføje, at jeg ikke tvivler om,